

domini concutientis desertum: et como-
uebit dñs desertum cades. Vox dñi pre-
parantis cecuos ⁊ reuelabit condensa: ⁊
in templo ei⁹ omnes dicent gloriā. Do-
minus diluuiū inhabitare facit: ⁊ sedebit
dñs rex in eternū. Dñs virtutez populo
suo dabit: dñs benedicet populo suo in
pace. ps cantici in dedicatione dom⁹
dauid

CLXXIX.

Exultabo te dñe quoniā suscepi-
sti me: nec delectasti inimicos
meos sup me. Dñe deus meus
clamaui ad te: ⁊ sanasti me. Dñe edu-
xisti ab inferno animā meā: saluasti me
a descendentibus in lacū. Pallite dño
sancti eius: ⁊ confitemini memorie san-
ctitatis eius. Quoniā ira in indignatio-
ne eius: ⁊ vita in voluntate eius. Ad ve-
sperum demorabitur fletus: ⁊ ad maturi-
num leticia. Ego autē dixi in abundantia
mea: non mouebo in eternum. Dñe in
voluntate tua: presumpsisti decori meo vir-
tutem. Auertisti faciem tuā a me: ⁊ faci⁹
sūm conturbatus. Ad te dñe clamabo: ⁊
ad deū meū deprecabor. Que utilitas
in sanguine meo: dum descendendo in corru-
ptionem? Anquid confitebit tibi pul-
uis: aut annūtiabit veritatem tuā? Au-
diuit dñs ⁊ misertus est mei: dñs factus
est adiutor meus. Conuertisti plancu-
meum in gaudiū mihi: contempsisti lacu-
meum ⁊ circumdediti me leticia. Ut can-
tent tibi gloria mea ⁊ nō compungar: do-
mine deus meus in eternū sperabo tibi.

In fine ps dauid p̄tali. XXX

In te dñe speraui nō confundar
in eternū: in iusticia tua libera
me. Inclina ad me aurem tuā:
accelerare cecuas me. Esto mihi in deū
protectorem ⁊ in domū refugij: vt saluū
me facias. Quoniā fortitudo mea et re-
fugium meū es tu: ⁊ p̄pter nomē tuū de-
duces me ⁊ enutries me. Educes me de
laqueo hoc quē absconderunt mihi: quo-
niam tu es p̄tector me⁹. In manus tua i

commendo spiritū meū: redemisti me
dñe deus veritatis. Edisti obseruantes
vanitates supuacue. Ego autē in domo
speraui: exultabo ⁊ letabor i misericordia
tua. Quoniā respexisti humilitatē meā
saluasti de necessitatib⁹ animam meam.
Nec concludisti me in manibus inimici
mei: statuisti in loco spaciofo pedes me-
os. Miserere mei dñe quoniā tribuloz:
conturbatus est in ira oculus me⁹: anima
mea ⁊ venter meus. Quoniā defecit in
doloze vita mea: ⁊ anni mei in gemitib⁹.
Infirmata est in paup̄tate virtus mea:
⁊ ossa mea conturbata sunt. Super oēs
inimicos meos factus sum opprobrium
vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis.
Qui videbant me fortes fugerūt a me: ⁊
obliuioni datus sū tanq̄ mortuus a cor-
te. Factus sum tanq̄ vas perditū: quo-
niam audiui vituperationem multoz cō-
morantium in circumitū. In eo dñi con-
ueniēt simul aduersum me: accipe ani-
mam meā consiliari sunt. Ego autē in te
speraui dñe: dixi deus me⁹ es tu: in ma-
nibus tuis fortes mee. Eripe me de ma-
nu inimicorū meorū: ⁊ a p̄sequentibus
me. Illustra faciem tuā sup seruū tuum
saluū me fac in misericordia tua: domine
non confundar qm̄ inuocaui te. Erube-
scent impij ⁊ deducātur in infernū: mu-
ta fiant labia dolosa. Ne loquatur ad
uersus iustū iniquitatē: in supbia ⁊ i ab-
usione. Magna multitudo dulcedis
me dñe: quā abscondisti timentibus te.
Perfecisti eis qui sperant in te: in cōspe-
ctu filiorū hoim. Abscondes eos i absco-
dito faciei tue: a conturbatione hominū.
Protectes eos in tabernaculo tuo a con-
traditione linguazū. Benedictus dñs:
quoniā mirificauit misericordiā suā mi-
hi in ciuitate munita. Ego autē dixi in ex-
cessu mentis mee: pietus sum a facie o-
culozū meorū. Ideo exaudisti vocē oratio-
nis mee: dum clamarem ad te. Diligite
dñm omnes sancti eius: quoniā veritatē